

[Ministeren for kommunikation og turisme]

områder. Det var, hvad jeg sagde, og det kan hr. Thor Pedersen godt huske nu. Det bekræfter han ved at nikke. Derfor er der jo ingen grund til at gå herop og sige, at jeg har bebrejdet Venstre, at de ingen holdninger har, når jeg har sagt det modsatte.

Men det, jeg efterlyste, og som hr. Thor Pedersen, skønt han har været heroppe flere gange, smutter udenom, er: Vi drøfter altså en bestemt sag på dagsordenen, som formanden også har påpeget. Hvor var Venstres holdning til denne sag for et år siden? Eller for trekvart år siden? Eller for to et halvt år siden?

Venstre har aldrig løftet en finger for at fremme det, de stemmer for i dag. De har lov at skifte holdning, man har lov at blive klogere, hvad enten man er Venstremand eller CD'er. Men lad dog være at bebrejde mig, at det er os, der har skiftet, når det er Venstre, der har skiftet 180 grader; for I har aldrig taget et initiativ i denne sag. Og industriministeren, som var ansvarlig for turismen, har aldrig løftet en lillefinger i den sag, før hun kom i opposition. Og vi har altså kun været i regering i fire en halv måned.

Jeg bebrejdede heller ikke hr. Thor Pedersen, at hans afstemning ikke er i overensstemmelse med de to aviser, jeg nævnte, nemlig Børsens Nyhedsmagasin og Jyllands-Posten. Jeg brugte det kun til ét formål – og hr. Thor Pedersen vil om en halv time kunne efterlæse, at jeg husker bedre end han – idet jeg nemlig bare sagde, at hvad angår erhvervsfjendtlighed, er der nogen, der har en anden opfattelse. Det var, hvad jeg sagde, og det har man jo lov at mene. Jeg har overhovedet ikke med et komma antydnet, at hr. Thor Pedersen skulle stemme efter, hvad der står i den ene eller anden avis. Jeg har bare sagt, at nogle udpræget erhvervsvenlige aviser mener noget andet om den lovpakke, vi har til vedtagelse i dag, end hr. Thor Pedersen og hans parti. Dermed har jeg ikke rettet nogen som helst bebrejdelse.

Så sagde hr. Flemming Hansen, at jeg stillede et retorisk spørgsmål om, hvad en minister skulle gøre, for selv at få lov til at besvare det.

Det er igen ukorrekt. Det var fru Anne Birgitte Lundholt, der stillede mig det spørgsmål, hvad jeg havde gjort for turismen. Så har jeg vel lov til at forholde mig til det, fru Anne Birgitte Lundholt spørger om. Er hun ikke parti-medlemsfælle til hr. Flemming Hansen? Når

hun stiller mig et spørgsmål, skal jeg så bebrejdes, at det er mit eget, retoriske spørgsmål?

Dernæst vil hr. Flemming Hansen nu også have at vide, hvad jeg måtte have gjort.

Undskyld, jeg siger det. Jeg kunne godt opregne det i de næste fem minutter, men jeg synes, at hr. Flemming Hansen skulle spørge i branchen – eller i brancherne, for det er jo mange brancher.

Men for dog at nævne noget, kan jeg bare nævne ... (*Afbrydelse*). Jamen der blev kun spurgt om ét eksempel. Jeg har lige forklaret hr. Ole Donner, hvad vi vedtog under dagsordenens punkt 23. Der stemte både hr. ... Nej, hr. Flemming Hansen stemte nok imod, men hr. Ole Donner var dog reel nok til at stemme for den lettelse af skatten for feriehuseudlejere. Den stemte hr. Flemming Hansen åbenbart imod. Men her er jo altså gennemført noget til meget stor gavn for både turistbranchen og først og fremmest for beskæftigelsen og for landets finanser, herunder for valutaen.

Jeg kan nævne, at vi har afsat et stort millionbeløb til kulturturen, som er nyt. Jeg kan oplyse, at trods det, at det ifølge den under den forrige regering frembragte finanslov for 1993 var meningen, at turistinvesteringerne fra staten skulle gå ned med 36 mio. kr. i 1994, har jeg altså opnået – eller regeringen har gennemført – at når finanslovsforslaget kommer – så meget har jeg vist lov til at røbe – vil de 36 mio. kr. være bragt på plads igen.

Jeg ved ikke, om disse eksempler er nok til at overbevise hr. Flemming Hansen.

Endelig vil jeg bare sige til hr. Ole Donner, at jeg ikke har sagt, han har sovet. Jeg sagde, at han var uopmærksom. Og det må han jo have været, når han spørger mig, hvordan det gik med lettelsen i sommerhuseudlejningsbeskatningen, efter at han lige tre kvarter inden havde stemt for den på regeringens forslag. Derfor har jeg vel lov til at sige, at han må have været uopmærksom, da han stemte.

Jeg tror ikke, jeg skal tilføje mere, for jeg synes, vi har vigtigere spørgsmål at tale om i dag.

Branchen gavnes ikke af denne legen med ting, som man har haft ti år til selv at gøre noget ved, men undladt at gøre det, og så efter mindre end fem måneder pludselig prøver at gøre til en mærkesag. Jeg tror, at branchen er for klog til at hoppe på den limpind.